

([˘]) *Медделиф*. Стои надъ елифътъ който трѣба да ся произнося като дълго а.

([˙]) *Хемзе* или *хемзелифъ*. Употрѣблява ся по три различни начини.

1] Тоя знакъ кога е надъ елифа трѣбва да го четемъ като двѣ е-та, на пр: *تاثير* *теесир* [впечатленіе], *مايل* *меел* [съдържаніе] и пр.

2] Туря ся надъ *و* и *ی* и показва че ти замѣняватъ буквата | елиф, която спорядъ правилата на Арабскія языкъ прѣтърпева едно промѣненіе; на пр: *موبد* *мюеббед* [вѣченъ]. Когато тоя знакъ е надъ *ی*-то тогази двѣтъ точки на тази буква ся изоставятъ, на пр: *سائل* *саил* [който пита].

3] Полага ся още въ края на рѣчитѣ слѣдъ | -тъ ' -то и *ی*-то за да имъ прибави слогъ *и* за благогласіе, на пр: *بنده خدا* *бендей-худа* [рабъ Божій], *ادا دين* *едай-деин* [исплащаніе дългъ], *بلده روسجق* *белдей-Русчюкъ*, (градъ Русчюкъ), *بادي علم* *бадй-алем* (сѣздатель на свѣтътъ).

УРОКЪ IV

درديجي درس

За произношеніето на буквѣтъ.

Турцитѣ ако и да сж усвоили Арабскытъ бук-